

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. В.П., 17.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ, III СЪСТАВ, ГО, в публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Соня Анг. Стефанова

при участието на секретаря ГЕРГАНА ПЛ. САВОВА
като разгледа докладваното от Соня Анг. Стефанова Гражданско дело №
20223610100468 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба, депозирана от Г. И. С. срещу Д. М. Д. за предоставяне на родителските права по отношение на роденото от съвместното съжителство между страните малолетно дете М. Д. М. на ищцата, за определяне на режим на лични контакти между детето и неговия баща и за осъждане на последния да заплаща в полза на детето си месечна издръжка в размер на 250 лева.

В исковата молба ищцата излага, че с ответника са съжителствали от около една година и седем месеца, като са се разделили окончателно в началото на месец юни 2022 год. Релевира, че от фактическото ни съжителство е родено детето им М. Д. М.. Ищцата сочи, че след раждането на детето констатира, че ответникът има финансови затруднения във връзка с теглени от него бързи кредити. Допълва, че усложненото финансово положение на ответника обтегнало отношенията между страните. Акцентира, че впоследствие разбрала, че още по време на съвместното им съжителство, ответникът поддържал интимна връзка с друга жена. Навежда твърдение, че в началото на месец май 2022 год. ответникът се прибрал в ранните часове на денонощието около 02,00 - 03,00 часа във видимо нетрезво състояние. Предвид състоянието му, между страните възникнал конфликт, в резултат на който ответникът ударил шамар на ищцата, дръпнал я за косата и ѝ отправил заплаха. Соци се в исковата молба, че след тази случка на 09.06.2022 г. ищцата се преместила заедно с детето в дома на родителите си. Допълва, че с ответника постигнали споразумение по въпросите, касаещи общото им дете, но същият се отказал от постигнатите договорки. Релевира, че ответникът вози детето на автомобила си без да е настанено в специално детско столче. Моли родителските права да бъдат предоставени на нея, като местоживеенето на детето да бъде определено при нея. Предлага на бащата да бъде определен режим на лични контакти с детето, както следва: до навършване на 6-годишна възраст от детето: всяка неделя от месеца от 09.00 часа до 14.00 часа в дома на бащата. Когато бащата е дневна смяна в неделя, режимът на контакти ще се осъществява в предходния ден - събота от 09.00 часа до 14.00 часа; на рождения ден на детето - 11 април и на рождения ден на бащата - 18 март – два часа по договорка между страните в дома на бащата; на Коледа, Нова година, от 9,30 до

12,00 часа в дома на бащата. След навършване на 6-годишна възраст: всяка първа и трета събота и неделя от месеца - от 11.00 часа в събота до 16:00 часа в неделя с преспиване; десет дни през лятото, като всяка четна година от 01.08. до 10.08. и за всяка нечетна година от 10.08. до 20.08. от 9.00ч. на първия ден до 18.00ч. на последния ден; всяка четна година – на Коледните празници от 10.00 часа на 25 декември до 16:00 часа на 26 декември, с преспиване; всяка нечетна година по време на Новогодишните празници от 10.00 часа на 31 декември до 16.00 часа на 01 януари с преспиване; на рождения ден на детето - 11 април и на рождения ден на бащата -18 март - два часа по предварителна уговорка между страните; по два дни от всяка учебна ваканция на детето, с изключение на лятната и коледната. Претендира бащата да бъде осъден да заплаща в полза на детето ежесмесчна издръжка в размер на 250 лева, с падеж пето число на месеца, за който се дължи издръжката, платима по банков път по посочената в исковата молба банковата сметка на майката. Претендира сторените съдебно-деловодни разноси.

В последното по делото открито съдебно заседание ищцата се явява лично заедно с процесуалния си представител като заявява, че поддържа исковата си претенция и моли да бъде уважена.

В законоустановения срок ответникът е депозирал отговор, в който не оспорва обстоятелството, че с ищцата са родители на малолетното дете М. Д. М.. Оспорва твърденията на ищцата, че по време на фактическото им съжителство е проявявал агресия спрямо нея. Признава, че е имало периоди, в които семейството е имало финансови затруднения. Не отрича, че е имало и периоди, в които е залагал на хазартни игри, но категорично заявява, че след като разбрал, че с ищцата ще имат дете, преустановил залаганията и посещенията в игрални зали. Излага, че за разпада на взаимоотношенията им вина има и ищцата. Сочи, че чест повод за разногласията им била ревността на ищцата. Отрича да е имал интимни отношения с други жени по време на съвместното си съжителство с ищцата. Напротив, заявява, че е полагал непрекъснати грижи както за ищцата, така и за детето си като съвестно е изпълнявал бащинските си задължения. Счита, че през последните месеци от съвместното им съжителство отношенията му с ищцата се влошили и страните се отчуждили. Признава, че при един от скандалите им през месец май дръпнал ищцата за косата, но категорично отрича да ѝ е удрял шамар. Ответникът излага, че и след раздялата предоставя средства за издръжката на детето като през м. юни предоставил 200 лева, а през следващите месеци, включително до настоящия момент - по 250 лв. месечно. Навежда твърдение, че ищцата често осуetyава контактите му с детето, като изисква от него да го връща по-рано от уговорения час и не му предоставя информация относно развитието му. Ответникът счита, че предложеният от ищцата режим на лични контакти с детето е ограничаващ. Допълва, че доколкото вече не живее в град С., а в град Т., посоченият режим на лични отношения само за няколко часа без преспиване, ще бъде трудно изпълним на практика, а самите контакти с детето няма да бъдат пълноценни. Счита, че пътуването С. - Т. в двете посоки в рамките на един ден би било изключително неудобство за дете на толкова ниска възраст. Ответникът е на мнение, че може да полага адекватни грижи за детето си в град Т., а и новата му съжителка ще му отказва подкрепа. Предвид изложеното, ответникът не се противопоставя родителските права по отношение на детето да бъдат предоставени на майка му като местоживеенето му бъде определено при нея. Изявява готовност да заплаща месечна издръжка в размер на 250 лева. Моли съдът да вземе предвид изложените от него обстоятелства и да определи по-широк режим на лични отношения между него и малолетното му дете М. Д. М., като предлага да взима детето всяка първа и трета събота и неделя от месеца – от 10,00 ч. в събота до 16,00 ч. в неделя с преспиване. Алтернативно, ако съдът прецени, че детето е твърде малко, за да остава с преспиване при баща си, ответникът моли до навършване на 4-годишна възраст на детето да

го взима в дома си в град Т. всяка неделя от месеца - от 09,00 ч. до 18,00 ч., а когато е дневна смяна в неделя, режимът на контакти да се осъществява в предходния ден - събота от 09,00 до 18,00 ч.

Ответникът в последното по делото открито съдебно заседание се явява лично и заедно с процесуалния си представител, като заявява, ме поддържа отговора на исковата молба изцяло.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните писмени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно, че страните по делото са били във фактическо съжителство до началото на месец юни 2022 год., от което имат родено 1 дете – М. Д. М.. За това обстоятелство свидетелства представеното Удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане № 0658/14.04.2021 год., съставен в гр. Варна, район Одесос. Не се спори, че след раждането на детето по време на съвместното им съжителство страните са живели в град С., в жилището на единия от родителите на ответника.

От приложения договор за наем от 26.09.2022 год., сключен между ответника, от една страна в качеството му на наемател, и лицето Н.Н., от друга страна в качеството му на наемодател, се установява, че ответникът, считано от 30.09.2022 год. е наел жилище в гр. Т., в което безспорно пребивава и към настоящия момент.

Между страните няма разногласия, а и от приложените 6 бр. разписки от месец август, септември, октомври, ноември, декември 2022 год. и месец януари 2023 год. се установява, че ответникът изплаща издръжка за детето си в размер на 250 лева.

По делото са представени доказателства, установяващи трудовата ангажираност на ответника, а именно: служебна бележка рег. № 25/28.10.2022 год., изд. от Военно формирование 22720 гр. С.. Приложен е и трудов договор № 069/29.10.2022 год., от който е видно, че ответникът е назначен на длъжност „сервитьор“ на 4-часово работно време с договорено брутно трудово възнаграждение в размер на 400 лева. От ангажираната служебна бележка за доходи от трудови правоотношения се установява, че ответникът работи и при втори работодател – ЕТ „Д.Ш.“ с уговорено трудово възнаграждение в размер на 690 лева.

Видно от изготвеното удостоверение изх. № 2701-20-01697/23.12.2022 год., изд. от „Банка ДСК“ ЕАД ответникът ползва потребителски кредит с разрешен размер от 50000 лева, като към 20.12.2022 год. остатъкът от задължението му възлиза на 38630,78 лева. От Удостоверение изх. № 0200/16507 от 05.01.2023 год., изд. от „Ти би ай банк“ ЕАД се установява, че на ответника са отпуснати 2 потребителски кредита в общ размер от 12835,89 лева, като не е констатирано наличие на падежирали и непогасени вноски.

От ангажираните от ищцата писмени доказателства – служебна бележка изх. № 3455/15.11.2022 год., изд. от СДП, ТП „Държавно горско стопанство С.“, е видно, че същата работи по трудово правоотношение при горното предприятие на длъжност: оператор въвеждане на данни, като получава месечно трудово възнаграждение в размер на 1500 лева.

Представен е нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 2, том 8, рег. № 4693, дело № 893 от 2022 год. по описа на Нотариус С.Н., рег. № 592 от регистъра на НК, с район на действие – Районен съд – В.П., от който става ясно, че родителите на ответника М.Д.М. и А.Е.М. са продали на малолетното дете М. Д. М., чрез неговата майка и законен представител – ищцата следния свой съсобствен недвижим имот, представляващ ПИ с идентификатор 67708.307.433 по КKKP на град С., находящ се в град С., ул. „Д.В.“ № 25, ведно с построените в имота жилищна еднофамилна сграда с идентификатор 67708.307.433.1 с площ 83 кв.метра и селскостопанска сграда с идентификатор 67708.307.433.2 с площ от 28 кв.метра, като продавачите са запазили правото си да ползват и

обитават прехвърления имот до края на живота си.

По делото са изготвени 2 социални доклада, единият от които е изготвен във връзка с постановените привременни мерки.

По делото е представен социален доклад изх. № ПР/Д-Н-ВП/52-003/27.09.2022 г., изготвен от Дирекция „Социално подпомагане“ гр. В.П., от констатациите в който се установява, че след раздялата на страните преки грижи за детето се полагат от неговата майка, като бащата оказва финансова подкрепа. Помощ в грижите за детето оказват родителите на ищцата и нейната сестра, с които живеят в общо домакинство в град С.. Жилището, което обитават представлява апартамент, състоящ се от 3 стаи, кухня, коридор и сервизно помещение, като майката и детето ползват обща стая, обзаведена със съвременни мебели и електроуреди. Констатирани са много добри хигиенно-битови условия. Социалният работник, изготвил доклада е посочил, че детето контактува редовно с баща си и с неговите родители.

С оглед изявеното от ответника желание да му бъде предоставена възможност да взема детето при себе си в своето жилище в град Т. с пресипване, съдът е изискал да бъде извършено социално проучване на обитаваното от бащата жилище.

Във връзка с указанията на съда е изготвен и приобщен към материалите по делото социален доклад от Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. Т. изх. № ПР/Д-Т /271-001/05.01.2023 год. От констатациите в него става ясно, че обитаваното от ответника жилище представлява 3 стаен апартамент, състоящ се от хол, спалня и кухня, като банята и тоалетната са обособени в едно помещение. Посочено е, че за детето е осигурено детско легло, облекло и играчки, в случай, че на бащата бъде предоставена възможност да взема детето при себе си. Отразено е, че жилището е обзаведено с всички необходими мебели и електроуреди. В доклада е посочено още, че срещите между бащата и детето се осъществяват в град С. в присъствие на дядото на детето по бащина линия, като детето има изградена стабилна емоционална връзка със своя баща. Дадено е заключение, че ответникът разполага с добри жилищни условия.

Пред съда са разпитани трима свидетели – М. Д.а, баба на ответника и М. Д.а, водени от ищцата и Л.В., съжителка на ответника, водена от последния.

Св. М. Д.а излага, че е ставала свидетел на отправени заплахи от страна на ответника към ищцата, като по нейни думи негативното му отношение е било продиктувано от обстоятелството, че майката е искала да прибере детето у дома, а той не бил съгласен. Поддържа, че лятото е виждала ответника да качва детето на предната седалка на автомобила си, като акцентира, че не е виждала монтирано детско столче в автомобила, но след постановеното определение по привременните мерки знае, че ответникът вече има в автомобила си монтирано специално детско столче. Допълва, че през лятото ответникът не предупреждавал майката, че ще вземе детето, нито я информирал къде го води и кога ще го върне. Навежда твърдение, че майката не ограничава контактите на бащата с детето.

Св. М. Д.а с категоричност заявява, че постоянни грижи за детето полага неговата майка. Излага, че ищцата не създава никакви пречки и ограничения на бащата да се вижда с детето си, напротив. Освен това сочи, че ищцата благоприятства контактуването на детето с неговите баба и дядо по бащина линия, както и със самата свидетелка – прабаба по бащина линия. Твърди, че към всички роднини на бащата, детето е силно привързано. Свидетелката счита, че за детето на този етап е най-добре контактите да се осъществяват в позната среда. Акцентира, че родителите на ответника продали на детето къщата, находяща се в гр. С., ул. „Д.В.“ № 25, поради опасенията им, че синът им може да я продаде, за да погаси финансовите си задължения, натрупали се поради хазартната му зависимост. Д.а без колебание допълва, че още от есента на 2019 год. разбрали, че ответникът е теглил бързи кредити от небанкови институции и по-голям кредит от банкова институция. Разказва, че

тогава се наложило да продадат едно жилище в град Шумен за сумата от около 70000 лева, ползвано от самата нея, за да погасят задълженията му. Твърди, че все още ответникът има финансови задължения, за погасяването на които му се удържали суми от трудовото му възнаграждение във военното формирование. Допълва, че ответникът напуснал местоработата си, защото при напускане поделението изплащало 20 000 лева. Въпреки това, обаче, свидетелката сочи, че и с тази парична сума не били погасени всички финансови задължения на ответника. Д.а не скри възмущението си от факта, че когато детето било много болно, бащата не го посетил. От ищцата била чула, че ответникът следил нея, детето и своята майка по улиците на град С., докато се разхождали. Навежда твърдение, че жилището, в което ищцата желае да се осъществяват контактите между бащата и детето, се поддържа от дядото по бащина линия на детето, отоплява се, жилището е познато на детето и то не се травмира, когато е в нея.

Св. В. заявява пред съда, че е виждала детето на ответника само веднъж за кратко, тъй като ищцата не ѝ дала възможност да се запознае с М.. Разказва, че при тази среща, осъществена в къщата в град С., ищцата взела детето и осуетила контакти на бащата с него, независимо, че сигнализирали полицията за поведението ѝ. Счита, че ответникът се грижи много добре за детето си и много го обича, като стриктно спазва определения му режим на контакти. Излага, че ищцата не го информира за здравословното състояние на детето и развитието му, като не му вдига телефона, когато ѝ се обажда, нито му отговоря на текстовите съобщения. Акцентира, че в съвместно обитаваното от нея и ответника жилище в Т. има осигурени прекрасни условия за детето - има отделна детска стая, обзаведена с кошара и всичко необходимо за гледане на малко дете. По принцип твърди, че с изключение на случаите, в които детето е болно, майката не пречатства контактите на бащата с детето. Допълва, че към настоящия момент нямат финансови проблеми.

Настоящият съдебен състав намира, че показанията на разпитаните по делото свидетели могат да послужат при изграждане на решаващите му изводи. Свид. М. Д.а не е заинтересувана от изхода на делото, а показанията на свид. М. Д.а и Л.В., от друга страна, преценени от съда при условията на чл. 172 от ГПК, не противоречат на останалия събран доказателствен материал по делото, поради което следва да бъдат кредитирани. Свидетелите на ищцата са възприели лично отношенията между детето и неговите родители, излагат и твърдения относно обстоятелството, че ищцата не възпрепятства контактите на детето М. с баща му. Свидетелят на ответника на практика не релевира различни твърдения. Напротив, от показанията ѝ стана ясно, че освен една ситуация, в която ищцата е взела детето и е осуетила контакта на бащата с него, възпрепятстване на контактите между бащата и детето от страна на майката не е налице. От друга страна свидетеля на ответника излага непосредствените си впечатления по отношение на дома му в Т., подкрепени и от констатациите на социалния работник, извършил социалното проучване. Досежно твърденията на В., че с ответника нямат финансови затруднения, показанията ѝ кореспондират с приложените удостоверения изх. № 2701-20-01697/23.12.2022 год., изд. от „Банка ДСК“ ЕАД и изх. № 0200/16507 от 05.01.2023 год., изд. от „Ти би ай банк“ ЕАД, от които става ясно, че към настоящия момент ответникът погасява вноските си своевременно и точно.

Пред съда са изслушани и двамата родители. Ищцата заявява, че желае да полага грижи за отглеждането на детето и заявява, че при нея то се чувства добре. Ответникът излага, че е съгласен родителските права по отношение на детето да бъдат предоставени на неговата майка, но счита, че режимът на родителски контакти, който предлага ищцата, е много тесен. Моли да взима детето при себе си в квартирата си в град Т. с приспиване, като по този начин ще може контактуването му с него да бъде по-пълноценно.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните

правни изводи:

По иска за предоставяне упражняването на родителските права следва да се вземат предвид интересите на детето, преценени с оглед и на следните обстоятелства: родителски качества, полагане грижи и умения за възпитание, подпомагане подготовката за придобиване знания, трудови навици, социално обкръжение и битови условия; възраст и пол на детето привързаност между дете и родители, помощ на трети лица и др.

Не е спорно, а и от представените по делото писмени доказателства се установява, че детето М. Д. М. е родено по време на съвместното съжителство на страните.

Не е спорно, а се установява и от събраните гласни доказателства, че родителите са разделени от началото на месец юни 2022 год. Също не е налице спор относно обстоятелството, че от момента на раздялата, детето М. живее заедно с майка си в дома на нейните родители в град С..

От събраните по делото доказателства безспорно се установи, че детето има изградена силна емоционална връзка, както със своята майка и членовете на разширеното й семейство, така и със своя баща, баба си, дядо си и прабаба си по бащина линия. Установи се също така, че майката е годна да отглежда детето си, като по отношение на критерия родителски капацитет, настоящият съдебен състав счита, че предимство следва да се даде на майката. Относително ниската възраст на детето М. (по-малко от 2 години) предполага нуждата му от непосредствена майчина грижа, поради което съдът приема, че на настоящия етап от развитието на детето майка му е по-пригодна да го отглежда и възпитава. И двамата родители работят като получават постоянни доходи. Същевременно се установи, че голяма финансова помощ оказват родителите на ищцата и родителите на ответника, които подпомагат ищцата парично, за да може да задоволи всички нужди на детето М.. Финансова подкрепа оказва и ответникът, който редовно (видно от представените по делото писмени доказателства) изплаща месечна издръжка за детето в размер на 250 лева. Не се спори, че след раздялата на страните, детето М. е останало да живее при своята майка и е свикнало с обкръжението и обстановката в дома ѝ в гр. С..

Освен това се установи от ангажираните по делото писмени и гласни доказателства, че ищцата може да разчита на помощ от трети лица – при отглеждане на дете подкрепа ѝ оказват както нейните родители и сестра ѝ, така и родителите на ответника, към които няма спор, че детето е изключително силно привързано. От друга страна, обстоятелството, че ищцата по никакъв начин не препятства контактите на детето с неговия баща и с неговите близки и роднини, а напротив – насърчава ги, свидетелства за нейния добър родителски капацитет.

В заключение, съобразявайки целият комплекс от обстоятелства, с оглед интересите на детето и като съобрази и обстоятелството, че ответникът не се противопоставя, съдът намира, че упражняването на родителските права по отношение на М. следва да се предостави на майката, като бъде определено местоживеенето ѝ при нея.

Относно режима на лични контакти:

По делото следва да бъде определен режим на лични контакти на бащата с детето. Лични отношения по смисъла на чл.106, ал.1 от СК са контактите между детето и този родител, на когото не са предоставени за упражняване родителските права. Тези контакти следва да бъдат строго времево определени, като се съобразяват особеностите на всеки конкретен случай и се създава най-благоприятна възможност, като водещ следва да е интересът на самото дете (чл. 59 от СК). Следователно е необходимо да се определи такъв режим на лични отношения, който да позволява на детето да израства в емоционална и духовна хармония, като опознае и обикне всеки един от родителите. В този смисъл корелативно на неговото право на лични контакти с родителите е задължението на неговите майка и баща да общуват пълноценно с него, за да съдействат за неговото психо-физическо

израстване.

Производството по чл. 127, ал. 2 от СК е производство по спорна съдебна администрация. Тъй като водещ винаги е интересът на детето, в рамките на това производство, служебното начало има значителен превес над диспозитивното начало, поради и което съдът не е обвързан от предложения от страните режим на лични контакти, а може да постанови друг в интерес на детето – по-широк или по-тесен.

В настоящия случай, съдът счита, че следва да се осигури широка възможност на детето да общува със своя биологичен родител, като е недопустимо преустановяването на връзката между бащата и неговия син. Не следва да се допуска прекъсване на емоционалната и духовната връзка на детето с неговия баща. Независимо, че детето е много малко (още не е навършило 2 години) не може да се оспори обстоятелството, че до скоро (до раздялата на родителите преди малко повече от половин година) страните по делото са го отглеждали заедно и заедно са полагали грижи за него. Т.е. за настоящия съдебен състав няма съмнение, че между ответника и детето е изградена емоционална връзка, която следва да се запази и развие. Това е полезно за правилното и нормалното развитие на детето. Необходимо е бащата да се съобрази със създадените му навици и да полага трайни грижи за възпитанието и развитието му. От друга страна, майката следва да окаже подкрепа на детето, без да се притеснява от емоционални загуби при добросъвестно поставени взаимоотношения.

Съдът намира, че детето към настоящия момент е твърде малко и не е подходящо да остава при баща си с преспиване, тъй като на тази крехка възраст децата са най-силно привързани към своите майки. Всяко едно отделяне от майката за по-дълъг период от време травмира децата и може да им нанесе непоправими вреди и стрес в дългосрочен план. Настоящият съдебен състав е на мнение, че до навършване на 4-годишна възраст на детето такова продължително отделяне от майката не е препоръчително.

Касателно искането на ответника да взема детето при себе си в град Т., съдът намира, че същото на този етап не следва да бъде удовлетворено. Детето М. е твърде малко, свикнало е с обкръжението си в град С., където се намират всички останали негови близки и роднини по майчина и бащина линия и отиването му в една нова и непозната среда би могло да го стресира ненужно. Още повече, че от събраните по делото доказателства безспорно се установи, че в жилището, в което ще се осъществяват контактите между бащата и детето, са осигурени всички необходими условия, за да може тези срещи да протичат прекрасно, както за бащата, така и за детето. Несъстоятелни са доводите на ответника, че едва ли не това жилище било вече на ищцата. Жилището все още се ползва от бащата на ответника (в този смисъл показанията на свид. М. Д.а), който непрекъснато го посещава, стопанисва го, грижи се да бъде с подходяща температура, като е осигурен максимален комфорт за детето и баща му при провеждане на техните срещи.

Предвид изложеното съдът определя следния режим на лични контакти между бащата и малолетното дете:

До навършване на 4-годишна възраст на детето:

Бащата може да вижда детето всяка неделя от месеца – от 08:30 ч. до 13,30 ч., като контактите помежду им ще се осъществяват в жилището, находящо се в гр. С., ул. „Д.В.“ № 25. Когато бащата е дневна смяна в неделя, режимът на контакти ще се осъществява в предходния ден - събота от 08.30 часа до 13.30 часа отново в дома, находящ се с гр. С., ул. „Д.В.“ № 25; на рождения ден на детето – 11.04 – 3 часа по договорка между страните, като контактът между детето и бащата ще се осъществява в жилището, находящо се в гр. С., ул. „Д.В.“ № 25; на рождения ден на бащата – 18.03 и на имения ден на бащата – на 26.10 – 5 часа по договорка между страните, като контактът между детето и бащата ще се осъществява в жилището, находящо се в гр. С., ул. „Д.В.“ № 25; на Коледа – 25.12 и на Нова година – 01.01 - от 08:30 ч. до 13,30 ч., като контактите ще се осъществяват в жилището, находящо се

в гр. С., ул. „Д.В.“ № 25

След навършване на 4-годишна възраст на детето:

Бащата може да взима и връща детето от и в дома на майката всяка първа и трета събота и неделя от месеца – от 10,00 ч. в събота до 16,00 ч. в неделя, с преспиване; 20 дни през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск; на четна година за Коледните (25 и 26 декември) и Великденските празници (Велика събота и Великден) детето да бъде при баща си, от 10:00 часа на първия ден до 16:00 часа на втория ден, с преспиване, а за Новогодишните (31 декември и 1 януари) - при майка си; на нечетна година бащата да има право да взима детето при себе си за Новогодишните празници, от 10:00 часа на първия ден до 16:00 часа на втория ден, с преспиване, съотв. през Коледните и Великденските празници детето да е при майка си; всяка година на рождения ден на детето /18 април/- от 10:00 часа до 14:00 часа; всяка година на рождения ден на бащата /18 март/ и на имения ден на бащата /26 октомври/ - от 10:00 до 15:00 часа, а в случай, че рождения или именият ден на бащата се падат в петък или събота, с преспиване до 16:00 часа на 19 март, респ. 27 октомври.

По отношение на издръжките с пр. осн. чл. 143 от СК

Съгласно чл. 143 СК родителите дължат издръжка на непълнолетните си деца, независимо от това дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Размерът на издръжката, съгласно чл. 142 СК, се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка и възможностите на лицето, което я дължи. Към настоящата 2023 год. минималната работна заплата за страната е 780 лева съгласно ПМС № 497/29.12.2022 г., т.е. минималния размер на издръжката за дете е 195 лева.

В конкретния случай видно от представените по делото доказателства, детето М. е на почти 2 години. При съобразяване на неговата възраст, конкретните му потребности от храна, облекло, липсата на изключителни нужди извън общоприетите, както и финансовата възможност на родителите, съдът намира, че цялостната издръжка за детето следва да е в размер на 450 лв. Предвид обстоятелството, че непосредствените грижи по отглеждането и възпитанието на детето се полагат от майката, справедливо е заплащането на по-голямата част от издръжката да се присъди в тежест на бащата, като същият следва да заплаща 250 лева, а остатъкът следва да се заплаща от майката.

При настъпване на промяна в обстоятелствата всяка от страните може да поиска промяна на определения с настоящето решение режим на лични контакти и изменение на размера на дължимата месечна издръжка. Определеният от съда размер на дължимата месечна издръжка не е пречка ответникът при възможност да предоставя издръжка и в по-висок размер от определения.

По разноските:

На основание чл. 1 от ТДТ по ГПК вр. чл. 69, ал. 1, т. 6, вр. чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати държавна такса върху размера на присъдената издръжка с правно основание чл. 143 от СК, в размер на 360 лева (4% от размера на тригодишните платежи).

Съдът намира, че на нито една от страните не следва да се присъждат разноски. За разлика от исковото производство, в настоящото производство на спорна съдебна администрация не се решава със сила на пресъдено нещо спор за съществуването или несъществуването на едно материално право, а се оказва съдействие относно начина на определяне на режим на лични отношения с дете, тоест липсва типичната за исковото производство квалификация на страните като ищец и ответник. Съдебното решение, което следва да изхожда от правилото за защита по най-добрия начин на интересите на детето, ползва и двамата родители, поради което всяка от тях понася разноските, които е направила, независимо от изхода на спора (в този см. Определение № 385 от 25.08.2015 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3423/2015 г., I г. о., ГК).

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права върху роденото от съвместното съжителство между страните дете М. Д. М., ЕГН: ***** на неговата майка Г. И. С., ЕГН: *****, с настоящ адрес: град С., ул. "Б." № 6, вх.2, ет.2, ап.19, като постановява местоживеенето на детето да бъде при майката.

ОПРЕДЕЛЯ РЕЖИМ НА ЛИЧНИ КОНТАКТИ между бащата Д. М. Д. с ЕГН: ***** и детето М. Д. М., ЕГН: *****, както следва:

До навършване на 4-годишна възраст на детето:

- всяка неделя от месеца – от 08:30 ч. до 13,30 ч., като контактите ще се осъществяват в жилището, находящо се в гр. С., ул. „Д.В.“ № 25. Когато бащата е дневна смяна в неделя, режимът на контакти ще се осъществява в предходния ден - събота от 08.30 часа до 13.30 часа в дома, находящ се с гр. С., ул. „Д.В.“ № 25;
- на рождения ден на детето – 11 април – 3 часа по договорка между страните, като контактът между детето и бащата ще се осъществява в жилището, находящо се в гр. С., ул. „Д.В.“ № 25;
- на рождения ден на бащата – 18 март и на имения ден на бащата – на 26 октомври – 5 часа по договорка между страните, като контактът между детето и бащата ще се осъществява в жилището, находящо се в гр. С., ул. „Д.В.“ № 25;
- на Коледа – 25 декември и на Нова година – 01 януари - от 08:30 ч. до 13,30 ч., като контактите ще се осъществяват в жилището, находящо се в гр. С., ул. „Д.В.“ № 25.

След навършване на 4-годишна възраст на детето:

- всяка първа и трета събота и неделя от месеца – от 10,00 ч. в събота до 16,00 ч. в неделя, с преспиване, като вземането и връщането на детето става от и в дома на майката;
- 20 дни през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск, като вземането и връщането на детето става от и в дома на майката.;
- на четна година за Коледните (25 и 26 декември) и Великденските празници (Велика събота и Великден) детето да бъде при баща си от 10.00 часа на първия ден до 16.00 часа на втория ден, с преспиване, а за Новогодишните (31 декември и 1 януари) - при майка си; на нечетна година бащата да има право да взема детето при себе си за Новогодишните празници от 10.00 часа на първия ден до 16.00 часа на втория ден, с преспиване, съотв. през Коледните и Великденските празници детето да е при майка си, като вземането и връщането на детето става от и в дома на майката;
- всяка година на рождения ден на детето /18 април/- от 10:00 часа до 14:00 часа, като вземането и връщането на детето става от и в дома на майката;
- всяка година на рождения ден на бащата /18 март/ и на имения ден на бащата /26 октомври/ - от 10:00 до 15:00 часа, а в случай, че рождения или именият ден на бащата се падат в петък или събота, с преспиване до 16:00 часа на 19 март, респ. 27 октомври, като вземането и връщането на детето става от и в дома на майката.

ОСЪЖДА на осн. чл. 143 от СК Д. М. Д. с ЕГН: ***** **ДА ЗАПЛАЩА** на малолетното си дете М. Д. М., ЕГН: ***** месечна издръжка в размер на 250 лева, чрез неговата майка и законен представител Г. И. С., ЕГН: *****, считано от привеждане на решението в изпълнение, платими до 5-то число на месеца, за който се

дължи издръжката по банкова сметка, посочена от ищцата, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, до настъпване на законни причини за изменяне или прекратяване на издръжката.

ПОСТАНОВЯВА предварително изпълнение на решението в частта му на издръжката, на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА Д. М. Д. с ЕГН: ***** **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – В.П. държавна такса върху определения размер на издръжките с пр. осн. чл. 143 от СК в размер на 360 лева, както и 5 лв. при евентуалното служебно издаване на изпълнителен лист от съда.

Решението подлежи на обжалване пред ШОС в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – В.П.: _____